

Opossumun Operası

Ebru Mina TOMURCUK

Opossumun Operası

Ebru Mina TOMURCUK

Uzun ağaların fısıldadığı, yumuşak yosunların büyüdüğü ormanın kalbinde, büyük bir hayali olan küçük bir opossum yaşırdı. Her akşam devrilmiş bir kütüğün üstüne çıkar, nota defterini kolunun altına sıkıştırır ve şarkı söylerdi. Sesi tatlı ve berraktı, yapraklara doğru süzülürdü. Ama yalnızca kimse yokken şarkı söylerdi.

Opossum, tek başına çalışırken bile minik kırmızı kadife bir papyon takardı. Yumuşak gri tüyleri, açık krem rengi bir yüzü ve parlak siyah düğme gibi gözleri vardı. Uzun pembe kuyruğu dengede durmak için kütüğe dolanırdı. 'Bir gün,' diye fısıldadı, 'bütün orman hayvanları için opera söyleyeceğim.' Ama yüreği utangaçlıktan pır pır ederdi ve biri yaklaşıncaya notalarını saklardı.

Güneşli bir sabah, hardal sarısı atkısı ve tahta panosuyla neşeli bir rakun telaşla geçiyordu. Bir çalının arkasından güzel bir melodi duydu. Yaprakların arasından baktığında opossumun gözleri kapalı şarkı söylediğini gördü. 'Ne güzel bir ses!' diye haykırdı. Opossum yerinden sıçradı ve nota defterini düşürdü. 'Ah! Kimsenin duymasını istememiştim,' diye kekeledi.

Rakun düşen notaları aldı ve sıcacık gülümsedi. 'Böyle bir armağanı neden saklıyorsun?' diye sordu. 'Opera söylemeyi hayal ediyorum,' diye itiraf etti opossum, 'ama başkalarının önünde sahneye çıkamayacak kadar utangacım.' Rakunun kehribar rengi gözleri parladı. 'Öyleyse bir orman gösterisi hazırlayalım! Sana yardım ederim.' Panosunu çıkardı ve hemen plan yapmaya başladı.

Opossumun bıyıkları endişeyle titredi. 'Ya gülerlerse?' diye fısıldadı. Rakun nazıkçe patisine dokundu. 'Gülmezler. Seni sevecekler. Ben de yanında olacağım.' Cesaretlendirmesi yağmurdan sonraki güneş gibiydi. Opossum derin bir nefes aldı ve başını salladı. 'Tamam,' dedi. 'Deneyeceğim.'

Opossum her gn operasını alıřtı. Sabahları gamlar, oėleden sonraları aryalar syledi. Rakun sık sık gelir, evik siyah patilerini ırpar ve tezahrat yapardı. 'Bravo! Bir daha!' diye seslenirdi. Bazen opossumun sesi atallanırdı ama rakun yalnızca, 'Bu dnden daha iyi! Devam et!' derdi. Hardal sarısı atkısı dalgalanır, o da bařını sallayarak eřlik ederdi.

Gösterinin haberi ormanda yayıldı. Rakun panosuna bir liste yaptı: baykuşu duyurucu olarak davet et, tavşandan ritmi tutmasını iste. Yeşil yaprak şapkası ve küçük davuluyla genç tavşan heyecanla zıpladı. 'Herkesi ben haberdar ederim!' diye ciyaktı. Kısa süre sonra bütün hayvanlar opossumun operası hakkında fısıldaşıyordu.

Yuvarlak gözlüklü ve mavi örgü şalı olan iri kahverengi bir kuş olan baykuş, duyurucu olmayı kabul etti. 'Gösteriyi gür sesimle sunacağım,' dedi nazıkçe. Rakun panosundaki her maddeyi işaretledi. 'Bir sahne, birkaç fener ve bir sürü oturacak yer lazım,' diye planladı. Opossum izledi, kalbi güm güm atıyordu. Gerçekten oluyordu!

Gösteri günü yaklaştıkça opossum daha da heyecanlandı. Kuyruğu titriyor, bıyıkları sarkıyordu. 'Ya kelimeleri unutursam?' diye endişelendi. Rakun yanına oturdu. 'Unutmayacaksın. Her gün çalıştın. Takılırsan bana bak. Ben seni alkışlıyor olacağım.' Ona kocaman, sıcacık bir gülümseme verdi.

Gösteriden önceki gece opossum uyuyamadı. Şarkılarını aya usulca söyledi, minik kırmızı papyonu gümüş ışıktaki parlıyordu. 'Bunu yapabilirsin,' dedi kendine. 'Rakun bana inanıyor. Ben de kendime inanıyorum.' Nota defterine sarıldı ve sonunda uykuya daldı, dost yüzlerle dolu bir sahne hayal ederek.

Gösteri gecesi fenerler ağaçların arasında pırıldadı. Bütün orman hayvanları toplandı, usulca konuşuyorlardı. Mavi şalıyla baykuş sahneye çıktı. 'Bayanlar ve baylar,' diye duyurdu, 'beklediğiniz isim—Opossumun Operası!' Opossumun kalbi hızla çarptı. Perdenin arkasından baktı ve ön sıradaki rakunu gördü, ona başparmağıyla işaret yapıyordu.

Opossum sahneye çıktı. Bacakları titriyordu ama rakunun cesaretlendirmesini düşündü. Derin bir nefes aldı ve şarkı söylemeye başladı. Sesi berrak ve güçlü yükseldi, ormanı güzel bir operayla doldurdu. Tavşan davuluna usulca vurdu, ritmi tuttu. Hayvanlar büyülenmiş gibi oturdu, gözleri hayretle açılmıştı.

Son nota sönünce bir an sessizlik oldu. Opossumun kalbi durdu. Sonra orman alkışlarla çınladı! 'Bravo! Bir daha!' diye bağırdı rakun, herkesten yüksek sesle alkışlayarak. Baykuş parladı, tavşan neşeli bir ritim çaldı ve bütün hayvanlar ayaklarını yere vurup ıslık çaldı. Opossumun gözleri sevinç gözyaşlarıyla doldu. Başarmıştı!

Rakun kořup ona sarıldı. 'Muhteřemdin!' diye haykırdı. Opossumun minik kırmızı papyonu yamulmuřtu ama umurunda deęildi. 'Senin sayende yapabildim,' dedi. 'Cesaretlendirmen beni cesur yaptı.' Baykuř bilgece bařını salladı. 'Arkadařlar bunu yapar,' dedi. Tavřan opossuma minik bir meře palamudu kupası verdi.

O geceden sonra opossum orman dostları için sık sık şarkı söyledi. Bazen hâlâ içinde küçük bir utangaçlık kıpırtısı hissederdi ama rakunun sözlerini hatırlar ve cesur bir yürekle şarkı söylerdi. Rakun panosunu hep yakınında tutar, bir sonraki gösteriyi planlamaya her zaman hazır olurdu. Ve opossum, hayallerin desteklenmeyi hak ettiğini ve arkadaşların cesur olmamıza yardım edebileceğini öğrendi.

Yani bir gün ağaçların arasından süzülen tatlı bir opera duyarsanız sesi takip edin. Kırmızı papyonlu, kalbinde bir şarkı taşıyan küçük gri bir opossum bulabilirsiniz; etrafı onu alkışlayan dostlarla çevrili. Ve bileceksiniz ki cesaretlendirme ve cesaretle her hayal gerçek olabilir.